

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Solinus de Memorabilibus Mu[n]di

Solinus, Gaius Iulius

Spire, 1512

Cap. XL.

[urn:nbn:de:bsz:31-270794](#)

C. Julii Solini

elius puenit eximiu magis ducit. Qd in crassitudinem extuberat
despectui est. Ue legitur per sacerdotes hostijs pri⁹ cesis. Quas
cum litrauerint obieruat vt messis nec ortū solis vissi anticipet. nec
egreditur occasum. Quisq⁹ principatu⁹ tenet larmētoꝝ aceruos
basta diuidit. q̄ sacrata est in hoc ministeriu. Atq⁹ ira portio mani
puloꝝ soli dicatur; que si iuste diuisa est sponte incendit. Inter hec
que dirinxit nitore ceruleo bracinetibus inuenit lapis preciosus; si
quidem inculpabilis inueniat. Est em⁹ virtus non parce obniosus.
Nam plerūq⁹ aur violatio diluit; aut nubilo obducit; aut albican
tius in aquatiū eliquescit. optim⁹ in illo teno: si nec densiore fuso
sit obtusior; nec pp̄.nsa pspicuitate detectior; sed ex vtroq⁹ rēgamē
to luci ⁊ purpure moderatum suauiter florē trahit; hic est qui sen
tit aurās; cū celo facit mutatōem; nec equaliter rutilat. Lū aut nu
bilosus est aut serenus dies. prēterea in os missus magis friger.
Sculpturis certe minime accōmodatus; vt q̄ attriti relspuer; nec
tm̄ penit⁹ inuenit⁹ est. Hā adanāte scribis ⁊ notaſ: Ubi biacryt⁹ ibi
⁊ crisodrasus apparet quē lapidē lur celat. Prodit obscurz; hec em⁹
est in illo diuersitas; vt nocte igne⁹ sit; die pallidus. Et ipso solo su
mī⁹ e mathitem rubore sanguineo: ac pp̄terea emarbites vocat⁹.

De ultimis gentib⁹ libye. Lap. XI.

Canopum

Uod ab atlante adul⁹. ⁊ canopitanū ostiū pandit⁹; vbi libye
finis est ⁊ egyptiū līmē. dictū a canopo Menelai gubernā
toze ibi sepulco: in ca īsula q̄ ostiū nulli facit gētes renēt⁹ dis
pone q̄ in auctiū solitudinis secretū recesserat. Et his atlātes ab hūano
ritu p̄suis exulāt; nulli p̄priū vocabulū; nulli sp̄cale nomen. Diris
vultib⁹ solis ort⁹ exēpiunt. Diris occasus p̄sequuntur. Utq̄ vndiq⁹
to: renis plage sydere oderunt deū lucis. Affirmat̄ eos somnia nō
videre; ⁊ abstinere penitus ab animalibus vniuersis.

Troglodi ce.

Erecōthal
tos.

Bugule

Bāphasan
tes.

Blemie

Satyride

Egipanes

Dimanto
podes

Troglodite specus eravant; illis tegunt⁹ nullus ibi habendi amo:; a diuīrīs
paupertate se abdicarunt voluntaria. Tantū lapide vno gloriātut
qui execōthaltron vocat tā diuersis notis sparium; vt seragnita gē
uunt serpentū ignariq⁹ sermonis stridunt potius q̄ loquuntur. Tu
gule vero solos colit inferos; feias suas p̄mis noctib⁹ nuptiarū
adulterīs cogunt patere; mor ad perpetuā pudicitiam legit⁹ strin
gunt seuerissimis. Bāphasantes abstinēt p̄clīo: fugiunt cōmercia
nulli se eterno m̄teri sinunt. Blemias sed no eos q̄ vicina rubio
pectore Satrī: de hōib⁹ nibil altud preferit q̄ figurā. Begipanes
hoc sunt quod pingi videmus. Dimantopodes flexis nūsibus crus

Retū memorabiliū Colle,

Fo. XXX.

rū repunt potius q̄ incedunt & pergendi vsum lapsu magis de. P̄b̄ruu m̄
st̄nāt q̄ ingressu. P̄barusī cū herculi ad besperidas p̄ḡt̄ forent
comites itineris; tecido b̄c residerūt. Hactenus de Lybia.

De Egypto & de his que sunt in ea.

La.XLI.

Egypt⁹ a meridie intrōsus recedit; qd̄ p̄t̄en̄t̄ eti⁹. **Egyptus**
pes. A tergo inferiore ei⁹ partem nilus circuſluit; q̄ scilicet **Delta**
a loco; cui delta nomen est; ad insule facie spacia amplecat̄
Interna & incerto peric̄ fonte decurrente p̄. It̄ ut loqūm̄ur. Dagi⁹
nem habet a mōte inferioris mauritanie q̄ oceano p̄inquit. Hoc **Nilus**
affirmant libi punici; hoc iubam regē accepimus tradit̄isse. Igit̄ **Nilus**
p. in lacū efficit quē nūidem dicit̄. Nilum aut̄ iam inde esse conie-
cant; q̄ hoc stagnū herbas; pisces; belugas; nil minus p̄ceret q̄ in
nilo videmus. Et si q̄n mauritaniam (vñ ei o:igo est) aut niūibus
densis abo; aut bimbr̄ib⁹ largio; ibo irrigat̄; vñ incremēta exundati-
onis in aegipto augeant̄. S̄ effusis hoc lacu barenis sorbet; & cu-
niculis cecis abſcondit̄. Deinde in cesarien̄i; p̄p̄cs; ap̄lior; eadem
indicia p̄fert; q̄n erortu notauim⁹. Rursumq̄ subdit; nec se p̄i⁹ red-
dit q̄; p̄ interualla itineri⁹ etrēti cōtingat ethiopas. Ubi erit nigrū
facit flumen; quē supradictum⁹ esse terminū limitis Africani. Asca-
pū enī indigētes vocat̄ sc̄ aquā e tenebris p̄fluentē. Multas mag-
nasq̄ ambit insulas. Quaz plereq̄ sūt tā diffusae rasteq̄ magnitu-
dinis; vt vit̄ eas diez q̄nq̄ cursu p̄termet; q̄uis cōc̄t̄ ibi feraſ.
Meroe
Ascapores
Aſtapores
Nobilissima eaꝝ est meroe; circa quā diuisus dextro aliue astaso-
pes leuo astapores nominātur. Tūc q̄ emersus magna longin⁹
loca cum primū occurrantib⁹ scopulis asperat̄. tāris agminibus ex-
collitur inter obiecta rupiū; vt ruere portus q̄ manare credat̄. De-
mū; a cataracte ultimo tutus est. Ita enī quedā clauſtra ei⁹ egypt⁹
nūc nūcupauerunt. Relicto tñ hoc pone se nōie quo tygris vocatur
mox inoffensus meat septem ostijs conditūr in meridiem versus;
excipit̄ egyptio maris ignari; fr̄derū vel loco; um̄ varias de er-
cessib⁹ ei⁹ causas dederūt. Alij affirmat̄ ethesearis nubium densitatē
illo cogere; vnde amnis bi⁹ atspicat̄; ipsumq̄ fontem superno bu-
more sublatum; tantam inundationis h̄fe substantiam; quantā pa-
bula ad liquorem nubila subminſtrauerint. Ferunt alij q̄ ventoz
flaribus repercussus; cū fluorem solite velocitat̄ nō queat p̄; om̄os/
uere; aquis in arcto luctārib⁹ intumescat; & quāto impēſi⁹ contro-
versi spiritus repugnauerint; tāto excelsi⁹ sublimari in altitudinis
verticēs regeſsam celeritatē; quando nec solitus extenuet cursus
alueū; & stipato iam flumine venis o: ignalib⁹ to; rentium pondē
& supueniant. Ita conco; di violēcia hinc vigētis elementi; hic resi-

c q̄